

UPRAVNI SUD CRNE GORE
U.broj 3789/17

N.V.O. "MANS"

Broj 24710/08

Podgorica 07-00-2018 god.

U IME CRNE GORE

Upravni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Vojina Lazovića, kao predsjednika vijeća, Svetlane Radošević i Fadila Kardovića, kao članova vijeća, uz učešće samostalnog referenta suda Marine Nedović, kao zapisničara, rješavajući upravni spor po tužbi tužilje Vanje Čalović – Marković, iz Podgorice, koju zastupa punomoćnik Veselin Radulović, advokat iz Podgorice, protiv tužene Agencije za sprečavanje korupcije - Podgorica, radi poništaja Odluke, broj UPI -02-01-57/26-2017 od 29.05.2018. godine, nakon usmene rasprave, održane u prisustvu punomoćnika tužilje i punomoćnika tužene, Luke Andjelića, dana 17.07.2018. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se usvaja.

Poništava se Odluka Agencije za sprečavanje korupcije, broj UPI -02-01-57/26-2017 od 29.05.2018. godine.

Obavezuje se tužena da tužilji naknadi na ime troškova spora iznos od 726,00 € u roku od 15 dana od dana prijema presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom odlukom utvrđuje se da je tužilja kao javni funkcioner, prekršila član 7. stava 1. i 2. i član 8. Zakona o sprečavanju korupcije na način bliže naveden u dispozitivu iste.

Tužilja je dana 25.05.2017. godine, podnijela sudu tužbu zbog ćutanja uprave, jer tužena nije u zakonskom roku okončala postupak nakon zaključene usmene rasprave održane 03.04.2017. godine, niti urgencije od 11.05.2017. godine. U toku trajanja postupka zbog ćutanja administracije, tužena je donijela osporenu odluku na koju je tužilja, preko punomoćnika, dana 04.06.2018. godine, proširila tužbu.

U proširenoj tužbi i preko punomoćnika na raspravi, u bitnom, navodi da je osporena odluka donijeta uz povredu pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijanog prava. Osporena odluka je donijeta suprotno članu 226. stav 2. tačke 6. Zakona o opštem upravnom postupku, u vezi sa članom 41., 35. stav 2., 92. tačka 4. Zakona o sprečavanju korupcije, jer je odluku donijelo lice koje ne ispunjava uslove za odlučivanje u ovom postupku. pozivajući se na odredbu člana 161. Zakona o upravnom postupku, ukazujući na presudu ovog suda U.br.247/15, i stav Ustavnog suda Crne Gore u odluci U-II br.4/16 i 19/16 od 30.01.2018. godine. Zhatjev za pokretanje predmetnog postupka podnijet je od strane Mreže za afirmaciju nevladinog sektora – MANS, iz Podgorice, a ne Vuka Maraša, a od tužilje je traženo da se izjasni po pitanju da li ista ispunjava uslove za imenovanje člana Savjeta agencije. Tužilji nije data mogućnost da učestvuje u postupku i izjasni se o navodima i dokazim u vezi razloga i dokaza na osnovu kojih je donijeta

osporena odluka, na koji način je počinjena povreda člana 226. stav 2. tačke 2. i 3. u vezi sa članom 135. Zakona o opštem upravnom postupku i člana 34. stav 1. Zakona o sprečavanju korupcije, već su dati paušalni razlozi da je ista učestvovala u postupku i da joj nije dostavljen zahtjev za pokretanje postupka, već akt UPI br.01-02-576/6 od 21.03.2017. godine, a tužena nije cijnila navode iz pisanog izjašnjenja tužilje. Osporena odluka nema razloga o odlučnim činjenicama, što istu čini nerazumljivom i dispozitiv je u suprotnosti sa obrazloženjem, pa je ista donijeta uz povredu odredbe člana 226. stav 2. tačke 7. Zakona o opštem upravnom postupku, a tužena je pogrešno cijnila i izvedene dokaze, na koje dokaze tužilji nije omogućeno da se izjasni o istim. U postupku donošenja osporene odluke tužena neosnovano i neistinito navodi da je tužilja na osnovu Ugovora br. NEAR-TS 2015/370-248 ostvarila višestruko uvećanje mjesečne zarade, jer je ugovor sa delegacijom Evropske unije zaključen 04.12.2015. godine, što se potvrđuje iz Anexa ugovora o radu iz januara 2015. godine i 2016. godine. Tuženoj je bio dostupan budžet projekta, koji čini sastavni dio ugovora a ugovor nije potpisan od strane tužilje već od NVO "MANS". Tužilja nikada nije odlučivala o inicijativama NVO MANS koji se vode kod tužene, jer to nije u nadležnosti Savjeta Agencije za sprečavanje korupcije u smislu člana 88. Zakona o sprečavanju korupcije, a tužena je bila dužna da pruži obrazloženje u čemu se taj privatni interes sastoji pozivajući se na odredbe ugovora, a rad NVO MANS-a u javnom interesu i ostvarivanju svrhe odredbi Zakona o sprečavanju korupcije i Zakona o finansiranju političnih subjekata i izbornih kampanja. Tužena ne daje jasne razloge kako je to tužilja vršila svoju funkciju na način da je javni interes podredila privatnom i kako je izazvao sukob interesa u vršenju člana savjeta tužene, a tužilja nije učestvovala kao javni funkcioner u raspravi i odlučivanju po bilo kojoj prijavi NVO MASN, a na na 30-toj sjednici Savjeta je napustila sjednicu i nije učestvovala u donošenju zaključaka Savjeta, što se potvrđuje iz zapisnika sa 30-te sjedinice Savjeta. Predlaže da sud poništi osporenu odluku. Troškove spora traži.

Tužena je u pisanim odgovorima na tužbu i na raspravi preko punomoćnika, osporila navode tužbe ističući da je po ovlašćenju direktora Agencije, prenijeto ovlašćenje na njegovog zamjenika. Tužilji je omogućeno da učestvuje u postupku i ista je upoznata o svim pravima, a ista je iskoristila mogućnost pismenog izjašnjavanja od 27.03.2017. godine i usmenoj raspravi 03.04.2017. godine. Tužena je usmislu člana 31. stav 2. Zakona o sprečavanju korupcije ovlašćena da i mimo razloga iz podnijetog zahtjeva, po službenoj dužnosti utvrđuje povrede ovog zakona, pa su neosnovani navodi tužbe u tom pravcu. Dodaje da je nejasno zašto sud u svom aktu od 20.06.2018. godine, navodi da je tužilja proširila tužbu jer ista potvrđuje da tužena nije donijela odluku po zahtjevu Vuka Maraša od 16.09.2016. godine. Upravni sud je donio presudu U.br.534/17 kojom je istu usvojio i naložio tuženoj da odluči po zahtjevu tužioca. Dodaje da je tužilja u ovom sporu bila neovlašćeno lice i da je tužbu zbog ćutanja uprave trebalo odbiti u smislu člana 22. Zakona o upravnom sporu, jer se ne dira u pravo tužilje niti njen pravni interes, imajući u vidu da je upravni spor zbog ćutanja uprave okončan presudom ovog suda U.br.534/17 od 08.11.2017. godine, te nema mjesta primjeni člana 26. Zakona o upravnom sporu, pa je bespredmetan podnesak tužilje. Predlaže da sud tužbu odbije.

Nakon održane usmene rasprave, razmatranja spisa predmeta, ocjene navoda tužbe i odgovora na tužbu, Sud je našao da je ista osnovana.

Ocjenjujući zakonitost osporene Odluke, Sud je utvrdio da je Odluka donijeta uz povredu pravila postupka, propisane članom 201. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, kojim je propisano da uvod rješenja sadrži ime stranke i njenog zakonskog zastupnika ili punomoćnika, i odredbe člana 203. stav 2. istog zakona, kojom je propisano da obrazloženje rješenja sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, utvrdjeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, materijalne propise i razloge koji, s obzirom na utvrdjeno činjenično stanje upućuju na rješenje kakvo je dato

u dispozitivu i člana 135. istog zakona, kojim je između ostalog, propisano da stranka ima pravo da učestvuje u ispitnom postupku, iznosi činjenice koje mogu biti od uticaja za rješavanje upravne stvari, a da organ ne smije donijeti rješenje prije nego što stranaci pruži mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima na kojima treba da se zasniva rješenje.

Tužena se u uvodu osporene odluke poziva na zahtjev za pokretanje postupka podnijet 16.09.2016. godine, od strane Vuka Maraša, a u skladu sa razlozima iz presude Upravnog suda Crne Gore U.broj 534/17 od 08.11.2017. godine, što je po ocjeni suda isti nejasan, imajući u vidu da je navedeni zahtjev podnijet od strane Mreže za afirmaciju nevladinog sektora – MANS – Podgorica, broj 22998/09 od 15.09.2016. godine, ovjeren pečatom od strane iste, sa potpisom Vuka Maraša, kao i presude ovog suda U.broj 534/17, koja je podnijeta od strane punomoćnika, advokata Veselina Radulovića, i po kojoj se odlučivalo po tužbi Mreže za afirmaciju nevladinog sektora, a ne Vuka Maraša, na koji način je počinjena povreda pravila postupka, iz člana 201. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku.

U obrazloženju osporene odluke, a u vezi učešća u postupku tužilje, tužena se poziva na odredbu člana 34. Zakona o sprječavanju korupcije i člana 8. Zakona o opštem upravnom postupku, zaključujući da je tužilja učestvovala na raspravi održanoj dana 03.04.2017. godine, navodeći dokaze na osnovu kojih je utvrdio da je tužilja, kao javni funkcioner, prekršila Zakon o sprječavanju korupcije. Međutim, po ocjeni Suda, a što proizilazi iz spisa predmeta, ne može se na jasan način utvrditi da je tužilji, u smislu člana 8., 135. i 226. stav 2. tačka 2. i 3. Zakona o opštem upravnom postupku, data mogućnost da se izjasni na bitne činjenice i okolnosti, kao i dokaze na osnovu kojih je tužena donijela osporenu odluku, jer se u zapisniku sa rasprave održane 03.04.2017. godine, ne navode niti konstatuju dokazi koje tužena izvodi niti izjašnjenje tužilje na iste, kao i to da tužilji nije dostavljen zahtjev za pokretanje predmetnog postupka, već akt tužene da se izjasni o istom, a iz pisanog izjašnjenja tužilje od 17.03.2017. godine, se potvrđuje da podnijeti zahtjev istoj nije dostavljen i da se tužilja poziva na izjašnjenje iz zahtjeva u vezi neispunjavanja uslova za izbor člana Savjeta tužene.

Tužena u obrazloženju osporene Odluke zaključuje da je na osnovu službene evidencije utvrdila, da je tužilja kao član Savjeta Agencije za spječavanje korupcije, koja ima status javnog funkcionera, ostvarila primanje u NVO MANS i to u iznosu od 1.837,00 €, za period januar – decembar 2016. godine i neto iznos od 1.990,03 €, za 2017. godinu i da je u odnosu na ugovor o radu tužilje sa MANS-m, kao poslodavcem broj 602/01 od 18.01.2006. godine, ostvarivala bruto zaradu u iznosu od 140,00 €, a da je aneksom istog od 13.01.2017. godine, uvećala bruto iznos od 2.741,03 €, dovodeći ga u vezu sa ugovorom NEAR TS 2015/370-248 od 04.12.2015. godine, zaključenim između NVO MANS-a, kojeg je potpisala tužilja kao izvršni direktor iste i delegacije Evropske unije u Podgorici, u iznosu od 149.000,00 €, na ime praćenja parlamentarnih izbora 2016. godine i preuzetih obaveza iz navedenog ugovora.

Po ocjeni Suda, navedeni razlozi i zaključak tužene u obrazloženju su nejasni i protivrječni, jer se iz spisa predmeta utvrđuje da je tužilja, na osnovu ugovora o radu i aneksa ugovora o radu povodom ponude poslodavca od 28.01.2015. godine, u stavu 1. člana 5. osnovnog aneksa ugovora, koji se odnosi na zaradu tužilje je istoj uvećana zarada na bruto iznos od 3.309,45 € za period januar – decembar 2015. godinu i da je ista umanjena za 2016. godinu na iznos od 2.741,98 €, što potvrđuje da je zarada tužilje uvećana prije zaključivanja ugovora sa delegacijom Evropske unije u Podgorici od 04.12.2015. godine, a imajući u vidu i to, da navedeni ugovor sa Evropskom unijom i obaveze iz istog ne ukazuju na visinu zarade tužilje, već prava i obaveze ugovornih strana na implementaciji izbornog procesa za 2016. godinu.

Nejasni su razlozi dati u obrazloženju osporene odluke da je tužilja, kao javni funkcioner, prekršila član 7. stav 1. i 2. i član 8. Zakona o sprječavanju korupcije, na

način što je na 29. i 30. sjednici Savjeta za sprječavanje korupcije, učestvovala u raspravama, na kojima se odlučivalo po prijavama od strane NVO – MANS-a, i iskazivala kritički odnos na postupanje tužene po tim prijavama, na koji način je sebe stavila u poziciju "da sudi o sopstvenoj stvari", i da je lično motivisana da svoj lični interes stavlja ispred javnog, jer se iz zapisnika sa 29. sjednice Savjeta Agencije utvrđuje da u dnevnom redu, a i u toku rasprve, po tačkama dnevnog reda nijesu isticani niti se na toj sjednici raspravljalo o zahtjevima MANS-a. Takodje na 30. sjednici Savjeta, nije konkretno bilo rasprave o podnijetim zahtjevima – inicijativama Mreže za afirmaciju nevladinog sektora, jer tužilja, Vanja Čalović, nije prisustvovala tački dnevnog reda, a imajući u vidu i član 88. Zakona o sprječavanju korupcije, kojim su propisane nadležnosti Savjeta Agencije, na koji način je počinjena povreda pravila postupka.

Iz navedenih razloga, a imajući u vidu odredbu člana 41. Zakona o sprječavanju korupcije, u odnosu na primjenu pravila upravnog postupka, Sud nalazi da je osporena odluka donijeta uz povredu pravila upravnog postupka od uticaja na rješavanje, zbog čega je nezakonito, pa je Sud tužbu usvojio i osporenu Odluku poništio

Sud je cijenio navode tužbe koji se odnose na to da je osporena odluka potpisana od strane neovlašćenog lica, pomoćnika direktora tužene i da u uvodu iste nije navedeno ovlaštenje za potpis istog, ali iste nije prihvatio jer se u spisima predmeta nalazi Odluku o prenosu ovlaštenja za potpisivanje akata tužene, broj 01-999 od 21.03.2017. godine, kojom se prenose ovlaštenja pomoćniku direktora da potpiše Odluke o povredi odredaba ovog zakona.

Sud je cijenio navode tužene u odgovoru na tužbu, da je po zahtjevu Vuka Maraša, za ćutanje administracije, donijeta presuda ovog suda U.broj 534/17 od 08.11.2017. godine, te da podnesak – proširenu tužbu tužilje od 04.06.2018. godine, treba odbiti i neprihvatiti preinačenje iste, ali iste Sud nije prihvatio, jer se radi o zaštiti svojih prava ili pravnih interesa tužilje (čl. 37. ZUP-a u vezi sa čl. 10.ZUS-a), a tužilji je priznato svojstvo stranke i potvrđeno na raspravi kod tužene od 03.04.2017. godine, a da je u toku tog postupka tužena donijela osporenu Odluku, na koju je tužilja proširila tužbu i da se ne radi o istim strankama u upravno-sudskom postupku, imajući u vidu načelo ekonomičnosti i efikasnosti postupka, te su se po ocjeni Suda, stekli uslovi za proširenje tužbe protiv osporene odluke.

U ponovnom postupku, tuženi organ će otkloniti nepravilnosti na koje je ukazano ovom presudom (čl.56 ZUS-a), i nakon toga donijeti novu, na zakonu osnovano odluku u ovoj upravnoj stvari.

Odluka o troškovima spora donijeta je u skladu sa članom 152 Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 39 stava 2 Zakona o upravnom sporu, a isti se odnose na ime tužbe za ćutanje, pristupa na raspravi i podneska - tužbe od 04.06.2018. godine, u iznosu od po po 200,00 € shodno Advokatskoj tarifi, sa uvećanjem za 21% poreza na dodatu vrijednost.

Iz iznijetih razloga, a na osnovu člana 35 stav 1 Zakona o upravnom sporu, riješeno je kao u dispozitivu.

UPRAVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 17.07.2018. godine

Zapisničar,
Marina Nedović,s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA,
Vojin Lazović,s.r.

